

Kalbim Kafesini Kırıyor Sevinçten

— Savaş · 05 Mayıs 2019

Elimde tek dal papatya -kâhin olmaya, fal bakmaya gerek yok-
Döküyor yapraklarını sevişe sevişe -rüzgârın kanadına-
Seviyor... Seviyor... Seviyor...
Seni sevmeyen hiçbir dalı ve hiçbir yaprağı yok papatyaların...
Elimde papatya
Gözlerimde sevinç
Dudaklarımda -ilk kez- eksiksiz ve tastamam bir gülüş
Yüreğimde kuş sürüsü gibi havalanan bir aşk...
Nefesim gül ve karanfil kokuyor
Nefesim kesik kesik
Ve annesine koşan bir çocuk nefesi kadar sıcak
Kalbim ha durdu ha duracak
İşte şu karşıdan el sallayan
Şu gülen
İşte şu sevinçle kollarını açarak gelen
Şu saçlarına kuşların konup konup havalandığı
İşte şu güneşi bir dağ gibi omuz başlarından doğuran
Şu gözlerinden ay ışığı ve yıldızlar saçan
Gözleri bulut bulut
Bakışları yağmur çiseleyen
Evet, evet şu dudakları kırmızı iki gülün birbirine sarılmasına benzeyen
Ve yaşamak
Ve kavuşmak
Ve aşk kadar güzel olan kadın;
Evet, evet şu boynunda mor fuları
Bakışlarında umut
Dudaklarında hep gülüş taşıyan kadın; sevgilim benim...
Hani şu gönlünden her koptuğunda verse verse
Sevgiden başka verecek hiçbir şeyi olmayan...
Kalplerimiz kucaklaşıyor önce
Sarılıp sarılıp duruyoruz birbirimize -mavi göğün altında-
Saçında papatyalar
Boynunda çalgın bir leylak kokusu
Hoş geldin sevgilim
Sevgilim hoş geldin...

Kalbim kafesini kırıyor sevinçten
Mayıs 2019